

Абдул
Жалил

ҲОҲҒИН ВОДИЙ

Шеърлар

Тошкент

Ғафур Ғулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти
1989

Ўз2
Ж20

Шоирнинг илк китоби

X $\frac{4702620202-210}{M352(04)-89}$ Доп. 89

© Абдул Жалил,
1989 й.

ISBN 5-635-00198-X

ЕЗ

Яшайман қалбада шеър — жароҳат билан,
Баъзида теран у, баъзида саёз.
Менинг юрагимга ҳарорат билан
Райҳон бўйларини олиб киргин, ёз.

Ҳали тиниқ тортмай дарёларда сув,
Бугдой ўроғига тушганида эл,
Воғларим бағрига ғўрадан ғулув
Ва деҳқон отамга мадор олиб кел.

Саҳрода қумларнинг қуюни аро
Эсанг шамолларнинг қайнаса қони,
Ёмғир осмонига қилиб илтижо
Узилиб келмасин майсаннинг жони.

Водийни қопласин ўтлар-ўланлар,
Ведавор очилсин тойга, бияга.
Тунлар овга чиқса агар илонлар,
Шикаст етказмасин чумчуқ уяга.

Яйловда яшиллик таъмини туйиб
Маърасин чўпоннинг қўзичоқлари.
Уйнасин тупроқда оёғи куйиб
Қишлоғимнинг жажжи қизалоқлари..

* * *

Туман тарқалади. Қишлоқ устида
Қуёшнинг безавол кўлгуси учар.
Бугун менинг кўнглим равшандир жуда,
Бугун менинг руҳим оламни қучар.

Ухлаётган сўқмоқ кўксига кеч куз
Тақар япроқлардан ялтироқ тумор.
Толлар қуршовида қуриган ҳовуз
Уйлар: чанқоғимни босармикан қор?..

Қушчалар қувониб қаршилар, замин
Саҳнига сочилган ризқу рўзини.
Бир ажиб майсалар — нозик ва майин —
Қоплар қўзиларнинг туёқ изини.

Бу фасл бизларни қайга элтади,
Чумолилар қани, арилар қани? —
Бедазор ҳасратин босиб кетади
Олис шаршаранинг шовуллагани.

Борларнинг беармон қўшиғи тингай,
Лекин у айланмас титроқ нолага,
Энди далалар ҳам дардин эринмай
Сўйлар ёлғизгина чўпон болага..

* * *

Қуёш ботар. Товланар алвон
Уфқ — чўғи ўчмаган ўчоқ.
Шамол эса бошлар. Осмон
Юлдузларга очади қучоқ.

Узоқларда — тоғлар бағрида
Уйғонади гуркираб шоён
Куннинг оташ бўсаларидан
Беҳол ётган қорамтир ўрмон.

Соҳиллардан уфурган ҳаво
Тўқайзорлар танин яйратар.
Сокинликда бағри кенг дарё
Тун қушларин бир-бир сайратар.

• • •

Таҳсин деб чечаклар бўйига,
Майсаларга тақиб сирғалар.
Юксак чўққилардан қуйига
Оқаётир ҳурлик — жилғалар.

Бир енгил наволар уйғонди
Беором елларнинг барида.
Ранггину раққоса руҳ ёнди
Жилғаларнинг жилваларида.

Майса — ер розини тинглаб жим,
Кўзларим тўларкан ёшларга.
Зилол туйғуларим, ҳайратим
Саҳрар мудраётган тошларга.

Уртандиңгиз соғиниб кимни?
Сирдош соҳиллардан сўрайман.
Майсус оқаётган умримни
Мен ҳам наволарга ўрайман...

• • •

Кузак шивирлайди бетиним,
Оламга ўт қўймоқ матлаби:
Севолмайди офтобни ҳеч ким
Дарахларнинг япроғи каби...

Рангдор, тансиқ олмаярини
Кўп авайлаб яширар боғлар.
Тупроқ титиб, оч-ахтариниб
Ишқомларда изғийди зоғлар.

Ёмғирлар-чи, бўзлаб айтар: бу
Қуй — чорловни туйдингми, юрак? —
Қанча қаттиқ бўлмасин уйқу,
Далаларни уйғотмоқ керак.

• • •

Ойдин тунлар ўтди, азизам,
Сўнди олис-олис юлдузлар.
Лекин нега юлдузларимиз
Қўшилганда... айрилдик бизлар?

Жафо кўрмай иккимиздан ҳам,
Бағрин тешмай хиёнаткор ўқ
Яшар эди севгимиз, ахир,
Энди унинг излари ҳам йўқ.

Гуноҳим шу — асрадим пинҳон,
Ишқ яшамас ошкора дедим.
Пўлларимда мағрур бир имкон
Йўлдош эди — оввора эдим.

Юракларга тингдай қадалган
Нигоҳларим толди сочингда.
Муҳаббатнинг менга аталган
Бўсалари қолди сочингда.

Бугун қалбим тўла нур, шафқат,
Хаёлимда бир ўт юксалар.
Армон бўлиб сўнган муҳаббат
Гоҳо орзу каби ушалар...

Токи ишқ-ла оларкан нафас,
Яшар экан умидли, аҳдли,
Алвидо деб севгига эмас,
Айрилиққа айтганлар бахтли!

• • •

Бу дарё ҳам бу сойда
Шамолнинг шўх куёи бор.
Улар қўшилган жойда
Бир гўзалнинг уйи бор.

Секин-секин юрар у
Қарамай ён-верига.
Узоқ хаёл сурар у
Оқар туйғу селида..

Сунбул-сунбул сочини
Сойга солиб ювади.
Соч намини қўшнинг
Қарашлари қувади.

Тушиб оқшом, қоронғу,
Ой чиққанда самога.
Сув париси мисол у
Чўмилади дарёда.

Шарқираб қўйилган сой
Сукунатни бузади.
Дарё гувлар, эсар ел,
Ой оҳиста сузади...

Кифтларин асов тўлқин
Қучиб, ўпган дамлари
Ёйилиб кетар чилвир
Сочининг ўрамлари.

Шамоллар чекади оҳ:
«Атрофга боққин бир бор,
Қўйлагингни соҳилда
Қийиб олмиш майсазор.

Сочларингдан таралган
Анбар кўкка етибди
Ва ҳарир рўмолингни
Ой ўғирлаб кетибди...»

Терга ботган, тишлаган,
Тинмай депсинади от:
«Тўпиғимдан тишлаган
Занжир бўлди бу ҳаёт!»

* * *

Поёнида тупроқ кўчанинг —
Кўримсиз,
 қаровсиз
 ва жабрдийда,
Пастак девор билан ўралган,
 хароб,
Кимсасиз ҳовлида гуллади жийда.

Ялтираб ёнаркан япроқлар аро
Қачондир санчилган бахтсизлик тиғи,
Ҳайҳотдай ҳовлига снғмас жийданинг
Шамолга шивирлаб айтган қўшиғи.

* * *

Далалар висолин соғинди юрак,
Мен унинг ҳукмини ижро этаман —
Қушлар галасига қўшилиб тонгда
Олис қишлоғимга учиб кетаман.

Унда ҳамма нарса мени соғинар,
Унда онам мени интиқ кутади.
Менинг болалигим, менинг шўхлигим
Унинг хаёлидан ўтади.

Кўзлари ўнгига келар адирда
Бир қўлида хипчин, бир қўлида най.

Гоҳо кун тифида, гоҳо ёмғирда
Бир ўзи қўй боқиб юрган болакай.

Унинг кўз ўнгига келади баҳор
Кўм-кўк гилам ёйган бедазор, осмон,
Шамоллардан шиддат олиб, сўқмоқда
Чопиб бораётган ўспирин ўғлон...

Онажон,

онажон, ўғлнингни кечир,
Маъюс нигоҳингни қадама унга.
Дунёда борлигинг учун мен ахир
Ишониб яшайман бахтиёр кунга!

Далалар висолин соғинди юрак,
Мен унинг ҳукмини ижро этаман —
Қушлар галасига қўшилиб тонгда
Она қишлоғимга учиб кетаман.

* * *

Дарахтларнинг сокин гўшаси,
Майсаларнинг ватани — ўрмон,
Сени замин бағрига босган
Ва қучоқлаб турибди осмон.

Тунги ёмғир ювган сочингни
Тарай деб тонг еллари толар.
Қундузлари теппангда қуёш
Узоқ-узоқ термулиб қолар.

Теракларнинг тик танасига
Сачрар кўнгил рози ирмоқнинг.
Сув узра нур тантанасига
Қўшиягиси келар япроқнинг.

Новдаларнинг сояси сувда
Қуюқлашар, секин сурилар.
Унга дарё мавжларининг шўх
Оҳанглари келиб урилар.

Чўкаман, дил тўла ҳаяжон,
Чучмомалар ҳузурида тиз.
Бу заминга мен ҳам бегумон
Бир гиёҳдай отурман илдиз.

* * *

Энди қирлар кўксига баҳор
Санчар майсаларнинг илдизин.
Унгирларга яширинар қор,
Ел эритар бўрилар изин.

Энди тулки иштаҳа очиб,
Қўтонларга пусиб мўралар.
Сурувларин юборар сочиб
Ёвочтўсин қишки қўралар.

Энди юртнинг ҳар ўтлоғига
Томчи ёмғир — бебаҳо сийлов.
Буталарни қўй туёғига
Қистиради янтоқзор яйлов.

БАХМАЛ

Бахмал ~~узр~~ бахмалдек осмон,
Алвонлашиб борар далалар.
Гўё юрагимдан силққан қон —
Қизғалдоқзор маънос чайқалар.

Тоғ бағирлаб чопаётган сой
Йўлларини харсанглар тўсмиш.
Совуқ жарда самовий чирой —
Матонатли дарахтлар ўсмиш.

Ҳар адашган сўқмоқ сўнгида
Қўй-қўзилар учун кечув бор —
Ҳовучласанг, бармоқларингни
Саратонда музлатган сув бор

Ҳурган олис ит товушига
Бепарвою беғам, беқўрқув,
Қирларнинг кенг, қия тўшига
Майса узра сочилмиш сурув.

Ҳар ҳовлига янтоқ туширган
От-уловлар энди шом, саҳар,
Бўронларнинг изини йўлдан
Ипак одим билан ўчирар.

Кўз илғамас яйлов уфқига
Кекса чўпон каби қўяр бош.
Чўққиларнинг чўқмор кифтида
Булоқларни уйғотган қуёш.

• • •

Хаёлларим учар Зарафшон бўйлаб,
Хаёлларим учар Самарқанд сари:
Бу қадим дунёнинг дардини сўйлаб
Ёнаётир унинг умр йўллари.

Баланд бўлар эди кўксим қуёшдан
Менинг қалб сўзимни тингласанг агар,
Энг оғир кунларни кечириб бошдан,
Энг бахтли кунларга эришган шаҳар.

Дилда гурур билан Чўпон отанинг
Қарайман қирдаги қароргоҳига,
У айтмиш: то тирик эканки танинг
Қулоқ сол жафокаш элнинг оҳига.

Ҳайратдан жунбушга келган жонимни
Қўлласин минг йиллик матонат, бардош.
Зиёрат қилмасдан Бибихонимни
Сенинг осмонинг ўтмайди қуёш.

Ҳеч қачон айрилиқ тунларидаги
Сўнган бир ёғдуга ўхшатма мени.
Қуёшнинг саратон кунларидаги
Ҳарорати билан севаман сени.

* * *

Мунаввар тун, мунаввар тун,
Мунавварсан ким учун?
Мен даво сўрдим сендан-ей,
Бедаво дардим учун.

Мунаввар тун, мунаввар тун,
Нечун бундай нақш этдинг?
Менинг маънос нигоҳимга
Юлдузларни бахш этдинг..

* * *

Олислардан бир қиз келади,
Келар оқшом чўкаётган дам.
Келар нозик елкаларига
Ёйиб бахтли кечаларни ҳам.

Тонглар эса ишчан чумоли
Тупроқ йўлга солар экан из,
Елкасига ёйиб рўмолин
Олисларга кетади бир қиз.

* * *

Сени кўрсам яйрар юрагим,
Кўзларим-да қамашар менинг.
Уфқларнинг алвон кўйлаги
Бўйларингга ярашар сенинг.

Киприкларинг пойида эса
Ҳар кеч таслим қилар экан жон,
Бисотида бор мовийликни
Бой беради бечора осмон...

* * *

Сенга шеърлар айтиб бераман,
Покиза ишқ ҳақида шеърлар.
Севишганлар учун шеърни, кўп
Савоб ишнинг қўшиғи, дерлар.

Тунинг ойдин бағрига чўмиб,
Жўшқин меҳр билан то саҳар
Хаёлингни ёғдуга кўмиб
Сенга айтиб бераман шеърлар.

Энтикасан толедан сўраб —
Қайга элтар бу фараҳли тун?
Унинг жазо чоралари йўқ
Тунги оташ бўсалар учун.

Муҳаббатга ихтиёрингни,
Менга нозик қўлларингни бер.
Фақат туннинг хавотир чўккан
Кўзларига кулиб боқавер.

Сенга шеърлар айтиб бераман,
Сеҳргар ишқ ҳақида шеърлар..

• • •

Тонг отар жуда эрта,
Кун ботади кеч, кеч.
Жоним, висол учун бу
Туннинг умри ҳеч, ҳеч.

Шамолларга айтайлик,
Шамшир бўлиб эссинлар.
Кундузининг бўй-энидан
Оқшом учун кессинлар.

Баланд-баланд тоғларга
Айтайлик эгиб бошни,
Тик чўққилар ортида
Тутиб турсин қуёшни.

Тонг отар жуда эрта.
Кун ботади кеч, кеч.
Жоним, висол учун бу
Туннинг умри ҳеч, ҳеч.

Дарёларга айтайлик,
Оқсинлар чўғдай қизиб.
Олиб кетсин кундуздан
Парча-парча оқизиб.

Алвон-алвон уфқлар
Кунботарда порласин.
Хаёл сурган қуёшни
Оғушига чорласин.

Тонг отар жуда эрта,
Кун ботади кеч, кеч.
Жоним, висол учун бу
Туннинг умри ҳеч, ҳеч...

ХАЙРЛАШУВ

Сочларингни офтобда қурит,
Мен кетаман энди йироққа.
Қўшиқ айтиб тошларни эрит,
Балиқлар ҳам чиқсин қирғоққа.

Бу дарёнинг сувлари зилол,
Омон сақлар сени балодан.
Тушларингга кирганда висол
Сўроқлагин мени дарёдан.

Тун келганда эсга ол мени,
Юрагингда яшасин қуёш.
Қайғуларга кўмса ҳам сени
Тун сирингни қилолмайди фош.

Шамолларга айтиб зорингни,
Хаёлларга берилиб якка,
Ташлаб қўйма ихтиёрингни
Ой сўйлаган сирли эртакка.

Сочларингни офтобда қурит...

СУНАЕТГАН ШАМ ВА ХАЁЛЧАН ҚИЗ

Секин сўниб борар милтиллаган шам
Умрини япроқдай берганча кузга,
У энди ғамда ҳам, ёлризликда ҳам
Ҳамдам бўлолмайди хаёлчан қизга.

Қиз уни сўнг бора суйиб силади,
Бармоқлари узра титради алам.
Қиз унинг умрига умр тилади,
Лекин сўниб борар милтиллаган шам.

Қафтида тутгандай парча офтобни
Ўтга чулғанарди шам сўнган сари.
Асло туймас эди бундай азобни
Қақшаб огриганда озгин қўллари.

Шам қисмати эса ёниб битмоқдир,
Ҳамдарди бўлмоқдир қай бир ўқисзининг.
Лекин барчасидан шарафлироқдир
Улмоқ... қўлларида хаёлчан қизининг.

* * *

Қайрилиб қарайди атиргул,
Шивирлар шошқалоқ шамолга:
Кетавер мурувват кўришни
Келтирмай ҳаттоки хаёлга.

Қайрилиб қарайди атиргул,
Куйлайди атрофда арилар:
Боғ ичра бир ойдин сўқмоқдан
Муҳаббат кўшикига борилар.

Қайрилиб қарайди атиргул,
Қуёшга урилар нигоҳи.
Шунчалар нафис бўй тарар ул —
Ҳидласанг, ювилар гуноҳинг.

* * *

Савр ўтиб бораётир, ҳеч
Осмон йиғламоқдан тўймайди.
Хира ёғду қўнган кўлмакда ҳар кеч
Ёмғир томчилари ўйнайди.

Бизлар эшитмаймиз, балки шундай чоқ,
Ҳасратингга ортиқ чидолмайман, дер
Бу сўнгсиз йиғидан ивиган тупроқ,
Заҳар-заққум ютиб семирган бу ер.

* * *

Бу сўқмоқдан юрар бўлсанг гар
Гиёҳларга бир-бир боқиб ўт:
Сени қутлаб, маъюс жилмаяр
Сариқ дуррачали қоқнўт.

Еллар маржон териб юради,
Бирдамликка ибрат тажриба —
Зангор қўшин тортиб туради,
Ариқ ёқасида ажриқлар.

Оёғингга кирмай деб ногоҳ
(Гарчи, бунга ҳатто сезмайсан).
Салом берар, этади огоҳ
Сен исмини билмаган майса.

* * *

Ҳар қандай очкўзлик тўқ ва маст яшар,
Унга мумкин эмас емасдан турмоқ.
Гарчи, одил сўзлар, ҳақпараст яшар, —
Бир кун сотқин бўлар ҳар қандай қўрқок.

АФРОСИЁБ

Эҳтимол бу харобани ҳам,
Хандақларда ҳорғин, дарғазаб
Найзадорлар — забардаст, илдам
Ясовуллар турар қўриқлаб.

Бир замон ер қаърига чўккан
Шаҳар ёнар, замин титрайди.
Унда жаллод қонини тўккан
Боболарнинг арвоҳи дайди.

Минг савдони кифтига ортиб,
Минг машаққат чекиб юринар.
Минг карвон ғам юкини тортиб,
Аждодларнинг сафи кўринар.

Ҳар ён қонга беланган, мотам,
Бурқсиб кўкка ўрлар чапг, тутун.
Сарбадорлар сафида мен ҳам
Жангга кирдим озодлик учун!

Дўстнинг жароҳатли танини
Ё, малҳам, деб ерга қўяркан,
Номард кўзларини ғанимнинг
Бармоқларим билан ўяркан.

Кўкрагимга санчилар найза,
Кўзларимда қотар азоби —
Қип-қизил қон сачраган майса,
Сўғд элининг сўлғин офтоби...

КЕТМОНЧИЛАР

Қўшиқ айтиш осон,
ер чопиш қийин,
Унга ярашмайди шўх ифодалар.
Қийиндир бир умр тақиб яшамоқ
Пешонага маржон тердан шодалар.

Кўзга суртмоқ осон,
гуллатмоқ азоб,
Кетмончилар асли заҳматзодалар.
Азобдир яшнаган пайкалларингни
Пайҳон қилиб кетса подалар.

Қара, ер бағридан, эй очкўз дунё,
Ризқ-рўз қазнётир сенга кончилар —
Бир кетмон тупроқни бир ботмон тилло
Билан алишмайди бу кетмончилар.

• • •

Бу саркаш йўлларни ёқалаб энди
Кифтига азалий андуҳлар ортиб,
Панжаси қирқилган қўллар сингари
Қаллакланган тутлар турар саф тортиб.

Агар йиллар ўтиб, хонадонларда
Ипак рўмол билан тўлса сандиқлар,
Бу тутлар танини тўлдиран яра —
Ойболта тифидан мерос чандиқлар.

* * *

Шийпон — дала йўлнинг адоғига, кенг.

Пайкалнинг бир бурчагига қўнган қўналға,
Дарахтлар,

сарҳовуз,

салқин шоҳсуна,

Парчагина полиз,

енгил шамолда

Қанотлари хушбўй капалак бўлиб

Иси учиб юрар ҳандалакларнинг

Ва қошига қўнар беланчакларнинг.

Ўтин ташиб келар болажон кампир —

Қоп-қора қумғонни ўчоққа кўмиб

Қайнагар чой эмас,

хотираларни.

Еллар-чи, сарҳовуз сатҳига сочар

Унинг ҳасрат тўла юрак титроғин.

Гўдаклар чарчатган

бу гўдак момо

Қийналар

эслолмай

гўдаклик чоғин...

Гарчи, ой нур сочар — кеча қоронғу,
Гарчи, бахт келтирар барчага ҳаёт, —
Менинг юрагимни муҳаббат ҳам бу
Бўронлар измидан этолмас озод.

Қуюндай чирмайди борлигимни тун
Ва аччиғу тотли оғуларга ғарқ
Бемор қалбнинг нурсиз кўзларига у
Ўлик нигоҳ билан тикилар бефарқ.

Туйғуларим асраб дилимда пинҳон,
Совуқ туманларга кўмилиб гоҳо,
Бир эзгу ўй билан ҳиссиз оломон
Орасида дайдиб кезаман танҳо:

Гарчи, ой нур сочар — кеча қоронғу,
Гарчи, бахт келтирар барчага ҳаёт, —
Менинг юрагимни муҳаббат ҳам бу
Бўронлар измидан этолмас озод.

МУТЕЛИККА ТАЪРИФ

Қоматинг — дол, бошинг — ҳам,
Пешонанг-ку шўр.
Эл бир қўшиқ бошласа,
Бўлолмайсан жўр.

Хаёлинг — ғор, ичида
Оч девлар яшар.
Шивирлашар: чида, чида..
Ва тиш қайрашар.

Тилинг ҳам тугун — қисик,
Ишинг — итоат,
Бор-йўғинг фақат иссиқ
Жондан иборат.

* * *

Енғил ёмгир ёғди руҳимда,
Юрагимда гиёҳлар унди.
Музлар эриб томирларимда,
Хаёлларим гуллайди энди.

Қўзларимда гуркирайди бот
Дарахтларнинг зангор япроғи,
Бир тиниқиб уйғонган ҳаёт —
Оловланган ўзбек тупроғи.

БОЛАЛИКНИ ЭСЛАБ

Дўстим Абдуғанига

Хаёл узоқларга учмоқ истайди,
Интизор юракнинг уриши ожиз.
Эҳ, агар болалик қайтиб келсайди,
У билан бахтиёр яшар эдик биз.

Билмадим эртақлар мамлакатининг
Қайси бир бурчида сарсон кезар у.
Балки ой-юлдузлар ҳамроҳи унинг,
Балки кундузлар ҳам унга қоронғу.

Биз эдик гулханлар ёққан болалар
Кезиб адирларнинг сўқмоқларида.
Биз эдик ҳайрат-ла боққан болалар
Зарафшоннинг зарриш қирғоқларига.

Чумилганда — балиқ, чопганда рости
Ел эдик — толиқиш бизга ёт эди.
Тиконга тўлса ҳам оёқнинг ости
Минган хипчинимиз «саман от» эди.

Кун бўйи кўзлари тўрт бўлиб кутган
Опани хаёлга келтириш гумон,
Ва лекин сертупроқ кўчадан ўтган
Қизларни изидан танирдик осон.

Биз билмас бир ҳолат топарди қарор
Ҳар дам қўшни қиздан гап очилганда,
Баъзида тонсак биз, баъзида иқроп
Бўлардик қишлоққа сир сочилганда.

Олис юлдузларга боқиб тунлари
Бир-бир шўхликлардан қолдик айрилиб.
Биз учун эртакка айланди бари
Борса-келмас йўллар сари қайрилиб.

Хаёл узоқларга учмоқ истайди,
Интизор юракнинг уриши ожиз.
Эҳ, агар болалик қайтиб келсайди,
У билан бахтиёр яшар эдик биз...

* * *

Бир олов ёнмоқда менинг кўксимда
Гоҳо сокингина, гоҳо гуриллаб.
Мен уни қўшдан сўраб олмадим,
Прометейдан ҳам олмадим сўраб.

Бир олов ёнмоқда менинг кўксимда
Рўҳим, вужудимга ларзалар солиб.
Ундан меҳр олиб яшайпман мен,
Қуйлайпман ундан ҳарорат олиб.

ИЗҲОР

I

Келгин, кўз юмайлик илҳом ишидан,
Хаёл осмонидан тушайлик ерга.
Утган умримизнинг ёзу қишидан
Биз нима беролдик ҳақиқий шеърга?

Балки шу кунгача илҳом ва хаёл
Бизни асир этиб умр йўлида
Узилган япроқни учирган шамол
Қаби ушлаб турди сеҳр қўлида...

Гоҳо олислардан берар ғамгин сас,
Кечар кўз ўнгимдан бешарпа, бенз.
Дўстим фақатгина болалик эмас,
Ажиб дунё экан йўқотганимиз.

II

Мен деҳқон отамнинг қўлида бир кун
Кетмон дастасидан кўрганда излар,
Уйладим: она-ЕР севгиси учун
Нима қила олдик дунёда бизлар...

Баъзида пинҳону, баъзан ошкора,
Бизни балоғатга бошлади баҳор,
Бир кун бахтли бўлсак, бир кун бечора
Ошиқ кўнглимизни ғашлади баҳор.

Бизни унутдилар,
Биз-чи, эҳтимол,
Ҳеч кимнинг баҳридан ўта олмасмиз.
Севинчлар юракка сиғмаган мисол
Ғамни ичимизга юта олмасмиз.

III

Кўргин, бу оламда қанчалар оҳанг,
Қанча сир пинҳондир гуллар бўйида
Висол онларига етса ҳам аранг,
Қуёшнинг қон йўқдир рангу рўйида.

У ҳам армонлардан ҳам чекса агар
Ким чидай оларкан дарди, оҳига.
Ёнмоқ бефойдадир, куймоқ бесамар,
Бардош топилмайди ўт нигоҳига.

Йўқ, бизлар қуёшни куйсин демасмиз,
Қуёш ҳам билмаган озорни ҳали.
Узилган япроқлар бизлар эмасмиз,
Қарши олажакмиз баҳорни ҳали.

Келгин, шамолни ҳам бир ёнга суриб,
Олов қиблагоҳга қараб чопайлик.
Оташ ҳаяжонлар юртида юриб,
Теран туйғулардан таскин топайлик.

* * *

Ишонч бор, валекин журъат етмайди,
Фурур дарахтимиз паст бўйлик.
Бизни ҳеч нарсадан халос этмайди
Ажал етгандаги ростгўйлик.

Бир кунни кундага пушаймонлар еб
Урилгунча то пешонамиз
Балки омон қўяр, шафқат қилар деб,
Биз жаллодга ҳам ишонамиз.

* * *

Кутганингдай бўлди — тегди ўқ,
Юрагинг қонталаш ётипти.
Сени душманларинг эмас, йўқ,
Ишонган дўстларинг сотипти.

Ҳолбуки, оғриқ бор — ўлим йўқ,
Ҳайронлар қоласан: негадир,
Дўст нишон олдим, доим ўқ
Адашмай юракка тегди.

* * *

Эслаб-эслаб то ҳануз дил ўртанди,
Нақадар гўр эканман у маҳаллар.
Боғқўчадан тошлар отиб қувганди
Олмалари эртапишар маҳалла.

Ҳатто чоллар қойиб, итлар пайдар-пай
Акиллашиб ўчирганда изларим,
Брга тушиб эзилган нақш олмадай
Йиғлаганди боғқўчанинг қизлари.

* * *

Мана, сизга китоб — катта чарх,
Фикрингизни ўткирланг, қайранг.
Ҳар сўзиди ўзгача бир тарҳ,
Ҳар саҳфаси ўзи бир байрам.

Епманг, бахтдан уни кўрманг кам,
Ўқинг, аччиқ пушмонлар ейсиз, —
Туққан ерни танимоқлик ҳам
Шунча оғир эканми дейсиз..

* * *

Шамол ғимирлайверди,
Музлар синди дарёда.
Офтоб жимирлайверди,
Утлар унди саҳрода.

Шаффоф кўлнинг қирғоғи
Қўзғатди довулларни,
Қарвонлар қўнғироғи
Титратди овулларни...

Йўллар чувалди, чанглар
Қўзларимни тўлдирди.
Ва ялтироқ оҳанглар
Сўзларимни ўлдирди.

Давомин ривоятнинг
Айтолмайман — жуда ғўр.
(Бу қадим вилоятнинг
Пешонаси бунча шўр.)

* * *

Синглим, далаларда бошландими иш,
Сен ҳам рўйхатларга қолдингми кириб?
(Бизнинг рўйхатларни қийин тушуниш,
Улар гоҳ рост бўлар, гоҳ эса фириб.)

Баҳорнинг бир парча кунлари аро
Энди тинглагайсан кетмон дарсини.
Ва йиллар ўтади,

Ўқиб, биларсан
Дунёда эзгулик, виждон дарсини.

Сен ҳам бир ниҳолдай унмоғинг тайин,
Қалбинг боғ меҳрига балки тўлади.

То тирик экансан сенга ҳам доим
Хилма-хил рўйхатлар ҳамроҳ бўлади.

Ҳазар қил ҳар қандай игволардану
Ҳазар қил ҳар қандай юмалоқ хатдан.
Лек ҳайрон бўлмагин ҳали дунёга
Келмаган одамлар чиқса рўйхатдан.

Асло ажабланма оламдан ўтган
Одамлар рўйхатда турса тирилиб.
Кетмонни қўлига тутмаганлар ҳам
Ойлик олаверса ғоздай керилиб.

Билгину мусаффо қалбингни қийнаб,
Оғир хасёлларга толмагин бирдан.
Кўксингга кўклардан кенглик тилагин,
Бағрингга бардошлар тилагин ердан.

Синглим, далаларда бошландими иш?..

* * *

Кимга керак нафс соясида
Эзгуликни кўролмаган кўз
Ва ҳақиқат ҳимоясида
Мангу собит туролмаган сўз?

Савлатидан қўрққанда дорнинг
Сайраса ҳам соқов диёнат,
Қаршисида хиёнаткорнинг
Сукут сақлаш ўзи хиёнат.

* * *

Майли,
кўкрагингга,
елкаларнингга
Тажовузкор тошлар турса ҳам тегиб

Ҳаётнинг тангу тор кўчаларида
Юрмагин ҳеч қачон бошингни эгиб.

Инграма, собит тур,
Букчайма, тик тур,
Минг азобда севгин она ерингни.
Куйлар қўшиғингни куйлагин мағрур,
Ҳайқириб айтгин сен айтар шеърингни.

Майли, ҳасад қилсин тўйиб иғводан,
Тахту таназзулга топинган танлар.
Ўтсин,
тушунмасдан ўтсин дунёдан
Сенинг юрагингни тушунмаганлар.

* * *

Қувраган тут шохлари аро
Лахча чўғдай чатнайди ҳилол —
Ўт кетмоғи учун бу тутга
Қифоядир бир елпим шамол...

* * *

Мана, гулларини тўкди ўрикзор,
Чумолилар қайиғига тўлди ҳовузча.
Кўринмай қолгандай ҳовузчада сув,
Шохларда ҳам кўринмайди ҳали довучча.

Қалқиб-қалқиб турган оппоқ саҳнда
Арилар ғўнғиллаб ахтараркан бол,
Тўнқариб чиқади битта-битталаб —
Учар қайиқларни чўктирар шамол.

* * *

Қўнғир сочлар, қўнғироқ сочлар,
Оҳ, бўйнимдан ўраб олдингиз.
Дунёда энг бегуноҳ сочлар,
Вугун гуноҳларга қолдингиз.

Мен қийналдим сизларни дея,
Сиз йиғлайсиз мен учун фақат.
Дунёда пок қизларни дея
Ғам чекади тунлар муҳаббат.

Мана, бугун кўринмас осмон,
Қалдироқлар қучоғида ой.
Мен турибман ҳолсиз ва ҳайрон,
Бугун мен ҳам гуноҳларга бой.

Қалбим истар ягона малҳам
Ишқимиздан — паноҳимиздан.
У бизларни эркаласа ҳам
Ўтолмайди гуноҳимиздан...

МАКТУВ

Чекка бир қишлоқнинг чекка уйида
Сунбул сочларини тараб-ўрган қиз,
Қундузлари яшаб висол ўйида
Тунги тушларида мени кўрган қиз.

Қуралай кўзларинг қорачиқлари
Бир зум хаёллардан толса нетасан?
Сени ўз ҳолингга қўймади бари,
Жонгинам, бош олиб қайга кетасан?

Армонга айланмас авайлаганинг,
Саробдай сўнмайди толе қуёши

Гарчи, минг азобда ёнса ҳам танинг,
Томчилаган бахтдир соғинч кўзёши.

Менинг ҳам руҳимда мунгли бир наво,
Лекин тоғлар ошиб учмоққа шайман.
Эй, менинг қалбимга айланган дунё,
Сенинг висолингдан умид узмайман.

* * *

Энг тикка,
 энг баланд шохларда,
Яланғоч новдалар қуршовида,
 ҳар
Эрталаб қировли баданларини
Офтобга тутади сўнгги олмалар.

Энг ноёб ранглар ҳам тугайди,
Қўллари қалтирар мусаввир кузнинг.
Кетаркан

 берар тан
 маҳоратига
Юзи чўғ, юраги заҳар кундузнинг.

Ёзги шивир-шивир,
 баҳорги ёмғир
Музлайди япроқлар хотирасида,
Туғилиб кунларнинг бокирасида
Улғайган қўшиқлар музлайди бир-бир.

Йўлларда,
 боғларда,
 хиёбонларда
Офтобнинг эринчоқ журъати.
Тобора олисдир у қўнар манзил,
Тобора баҳайбат қишнинг сурати.

• • •

Самода сеҳргар қуёшга қара,
Унинг жилмайиши минг дардга дармон:
— Руҳинг шикастаю юрагинг яра
Бўлса ҳам ноумид қолма ҳеч қачон.

Тингла, ҳар тарафда уриб тугёнлар
Бир қўшиқ куйлайди барги хазонлар:
— Энди қаҳратонда, қорда, қировда
Сенга сабот берсин, яланғоч новда..

* * *

Вулутлар кўчманчи ғубормас,
Осондир офтобнинг оғиши.
Япроқни яшнатиб юбормас
Ёмғирнинг ёқимли ёғиши.

Бу хорғин водийга ҳасратдош
Шамоллар эсади толиқмай.
Дарёнинг тубида қайроқтош
Ялтираб кўринар балиқдай.

* * *

Сувчи юрар пайкал оралаб,
Совисин деб чайлада чойни.
Кескир кетмонида парчалаб
Эгатларга оқизар ойни.

Ниҳолларни тонгга элтувчи
Пушталарга қўнар намхуш тун.
Ҳисоб берар осмонга сувчи
Ойнинг ҳар бир томчиси учун.

Уватларда ўйнар саратон,
Дамбаларда нзи қолади.
Сувчи ногоҳ атрофида тонг
Ёришганин сезиб қолади.

Гарчи эгни тупроқ-лой эмас,
Гарчи чарчоқ сезмайди тани,
Парчаланган, оққан ой эмас,
Билмайди ўз умри эканин..

* * *

Қандай ёлғиз экан бу сўқмоқ,
Қандай овлоқ экан бу адир.
Шу сукунат — соқов жимликни
Сўйлаб бергим келар кимгадир.

«Етармикан сизга овозим»,
Агар етса, мени тушунинг:
Бу сукунат ташландиқ, вайрон
Уясидир иқбол қушининг.

* * *

Бебош бола каби чўмилар офтоб,
Марварид тўлқинлар ювар ташини.
Сувлар сачратади — аритар шу тоб
Қирғоқлар дилидан муз аламини.

Келса ҳам ёмғирлар, қорларни кечиб,
Илкис қуёш билан юзланиб такрор
Ям-яшил кўйлагин соҳилга ечиб,
Сувда нилуфарга айланар баҳор.

* * *

Чайқалади сўнги ўроқдан
Омон қолган бутанинг боши:
Нечун ҳар кун биздан йироқлаб
Бормоқдасан, эй куз қуёши?

Неларнидир шивирлаб шамол
Сочар қувонч зарраларини.
Мен-чи, тинглаб ётибман беҳол
Ернинг юрак зарбаларини.

Олислардан учиб келару
Куйга чанқоқ кўнглимни хушлар
Бедазорнинг зангор осмонин
Шўх навога тўлдирган қушлар.

ОҲАНГ

Сени, эй гулирайҳон,
Қилмоқ бўлдилар пайҳон.

Гуноҳинг не?
Билмадим.

Паноҳинг не?
Билмадим...

Юлдузларга, моҳтобга,
Кундузларга, офтобга
Изҳор этиб эҳтиром
Йўлладинг хушбўй салом

Қапалакка, арига,
Шамолга — шўх парига
Самимий сирдош бўлдинг,
Лекин сири фош бўлдинг.

Ғуноҳинг не?

Билмадим.

Паноҳинг не?

Билмадим..

МУҲАББАТНИ ҚИЗГАНИШ

Хаёлан учратдим, ғойибдан севдим.
Қўш ботганида, қорайганда қош
Мен сени ўғирлаб кетаман девдим,
Ўзинг ҳузуримга келдинг эгиб бош.

Ой-юлдузлар хира тортди самода,
Кел, сени бундан-да ўғирлаб кетай.
Лекин ғариб тунда, нурсиз дунёда
Тобора мунаввар кўринсанг, нетай?

* * *

Сенинг йўлларингга қилмайман ҳавас,
Орзуларниг кўпдир унда ушалган.
Менинг йўлларимга орзулар эмас,
Армон майсалари тўшалган.

Дарёлар гирдоби ютдилар мени,
Саҳролар сароби сеҳрига тортди.
Осмон хаёлимнинг учқур отига
Қалдироқлар юкини ортди.

Бир ойдин саҳарнинг йўлида қурбон
Ҳасрат-ҳаяжонга тўла тунларим.
Умрим дарахтидан тўкилар гирён
Ҳазонлардай ҳазин кунларим.

ЭРТАКДАН ПАРЧА

Юлдуз учар — ўқ учар
Ойнинг ўнгу сўлидан —
Қароқчилар тўдаси
Келар Сомон йўлидан.

Ажал тиш-тирноғида,
Найзаси бор, тиғи бор.
Тулпорлар туёғида
Шафақнинг йиртиғи бор.

Улар қонини тўкди
Уфқда соқчиларнинг.
Падарига минг лаъна:
Ўша қороқчиларнинг!

Сомон йўли — нур йўли
Ваҳимага чулғанди.
Очкўзлар қадамидан
Ҳатто осмон булғанди.

ЭШАККА МАҚТОВ

Ҳазил

Ақлли чиқибди Аҳмад бобонинг
Кечаги бозордан олган эшаги.
(Унга кўп хизматлар кўрсатган эди
Ўтган ҳафта ўлиб қолган эшаги.)

Тур деса тураркан, ёт деса ётар,
Чўк деса, туядай чўка оларкан.
Бирйўла тўртала оёғини ҳам
Тиззадан таъзимга бука оларкан.

* * *

Қундуз узоқлашди. Осмон қорайди.
Дарахтлар безовта чайқалар экан,
Тўзонлар таширифи пайқалар экан,
Ҳаво оғирлашди, имкон торайди.

Юракдаги дардли қалдироқлардан
Сачраб кетар экан уфқларга қон,
Не учун хотиржам боқар бу осмон,
Қандай фармон кутар у йироқлардан?

* * *

Олтин кузак, кеч кузак,
Ҳувиллайди далалар.
Қўйлагинини еч, кузак,
Қийсин чумчуқ галалар.

Қуш бўлиб учар кўнгил
Кўчаю кўйларида.
Болалигим кечган ул
Зарафшон бўйларида!

Сойга суқланиб боқар
Олис Равот қишлоғи.
Сойни тўлдириб оқар
Тол, тераклар япроғи.

Қишлоқнинг шўх қизлари
Ут ёқади тандирга.
Қизарар гул юзлари
Кулчалар билан бирга.

Йўлларга кўз тикар жим
Дов-дарахт-ла қуршовли
Менинг девона умрим
Илдизлар отган ҳовли..

Йўллар эса кимсасиз,
Бош олиб кетар йироқ.
На бир шарпа, на бир из
Ваъда беролмас бироқ.

Қари-қартанг толларга
Чалдириб чанқовузлар.
Толар минг хаёлларга
Ҳасрат тўла ҳовузлар.

Еруғ кунга топиниб,
Тушларида ёз, баҳор.
Тупроқ кўрпа ёпиниб
Ухлаб ётар узумзор.

Қалдироқлар қаҳридан
Титраб аста шивирлар
Кечки аёз заҳридан
Қорга дўнган ёмғирлар...

* * *

Аёл, аёл, паршон аёл,
Сочларини турмаклар.
Аёл, аёл, меҳрибон аёл,
Мени ишққа йўргаклар.

Термилади, титрайди,
Сузгун кўзларида ёш.
Сўйла, меҳрибон аёл,
Сўйла, гўзал қайғудош.

У менга сир айтади,
Мен унга шеър айтаман.
Турмакланган сочини
Тўзғитаман қайтадан.

Ёлворар бир қора кун
Сен севгимдан кечма деб.
Ёлвораман мени ишқ
Йўргагидан ечма деб..

* * *

Кўзларимда қалқадн ёшим,
Хаёлимда ваҳима, кўлка.
Юрак бўзлар, судрайман лошим —
Чиқаман энг хатарли йўлга.

Қайда ўша сеҳрли соҳил,
Қайда ўша қайғу маскани?
Мен — гуноҳкор, бораман жоҳил
Уйларимни дорга осгани.

БАЙРАМ

Ҳайқириқ шнорлар, гижду банг,
Эл борми бунчалар хушнуд ва ройиш.
Энг катта кўчани қилиб танг
Оқиб бораётир намоиш.

Қизларнинг қўлида гулдаста,
Раиғ-баранг шарчалар — пуфланган.
Ҳар дилга бир дунё шодлик пайваста,
Қайғу эса уйда,
уй-чи, қулфланган.

* * *

Қора кўзлар боқади айёр,
Бу кўзларнинг қораси ёмон.
Уринсам-да, улардан зинҳор
Сақлолмаيمان ўзимни омон.

Бу кўзларга шайдо кимки бор,
Бари ўтли нигоҳ қурбони, —
Киприкларнинг қалин сафи дор,
Қорачиқлар — қатл майдони.

ВИДО ҚУШИҒИ

Сочларингдан анбар келган дам
Киприкларим фарқ бўлур ёшда.
Ишқимизни дунё билса ҳам
Қирғоқларнинг қисмати бошда.

Ёлворамиз ёруғ дунёга,
Яна аччиқ ёшлар тўкамиз.
Улим кўприк бўлар дарёга,
Бизлар эса сувга чўкамиз.

* * *

Яна ёз ёмғири ёғаётир жим,
Кўксимда кўкламнинг қатқалоқ дарди.
Райҳон япроғидай ювилар қалбим,
Ювилар...

валекин ўчмайди гарди.

Ҳар дамим изтироб,
ҳамдамим — азоб,
Таъмагир толедан ўгирдим юзни.
О, мағрур ўйларим, ҳолингиз хароб,
Мен энди руҳимдан қуваман сизни.

Тупроққа қормасми умид гавҳарин
Тонгда тафаккурни тирнагувчи туш?
Умр — Семурғ каби оч, қанотларин
Кўп оғир силкитиб учаётган қуш.

Воғларга куй бўлиб қуйилар ёмғир,
Райҳон бўйлари ҳам бир хуш таралар
Лекин заҳмат ҳидин уфураётир
Менинг юрагимда қотган яралар.

* * *

Яқин йўлатмаймиз қайғу сасини,
Бу ҳам бир эъзоз.
Қандай ёмон кўрар ўз эгасини
Булганган овоз.

Уйлаймиз: не деркин бунга бошқалар,
Нечун бу кўзёш?
Тигин яширамиз, фақат тош қолар —
Силлиқ, юмшоқ тош.

* * *

Қир-адирлар, тошлоқ даралар
Қор остида ухлаб ётарлар.
Бўриларнинг увлашин тинглаб
Сергакланар ҳуркак отарлар.

Тўплаб олар тоғнинг пинжиги
Томи тупроқ уйларин овул.
Чўққиларга тирмашиб чиқар,
Ҳарсангларни қулатар довул.

Елкасида залворли ҳаёт —
Оч қашқирлар ғажиган чакмон,
Бўрибосар итлар ҳураркан,
Қўзғаб қўяр сурувни чўпон.

* * *

Қун сайин кўркамдир кундузлар.
Ҳаммага меҳрибон бу фасл
Бир менинг бошимдан нур эмас,
Қайғулар ёғдирар мутасил.

Мен кириб борганда боғларга
Гул сочмас ҳаттоки шафтоли.
Аммо мен умидвор яшайман,
Яшайман ғамдан-да тафт олиб.

* * *

Кел, ўпайин сени сўнгги бор,
Кўзларингни юмиб кел, майли,
Кўзларингга кирмасин, дилдор,
Армонларим бўса туфайли.
Кел, ўпайин сени сўнгги бор,
Бахтинг кулсин, жонгинам, токи.
Сочларингни ўраб келгин, ёр,
Илинмасин бағримнинг чоки.

АРИҚ

Кифтларимда ўсарлар ғуж-ғуж
Кўкламларнинг ҳур ялпизлари.
Кўкрагимни тешар ва тўйиб
Сув ичади тут илдизлари.
Жимир-жимир юлдузлар ҳар тун
Пешонамда дурдай тизилар.
Яйдоқ далаларнинг уйқуси
Юрагим зарбидан бузилар.
Шошқин-тошқин оқувчи умрим
Оч тупроққа сингаркан секин,
Менинг зангор овозим бўлиб
Пайкалларда гуркирар экин.

ТУҚИНЛИК

Осмон тандирига олов ёқилди,
Қуёш ҳорғин кўк сафариди.
Гилослар етилди, тутлар қоқилди
Ўски шаҳар ҳовлиларида.

Айвон салқинида хаёллар суриб
Маънос ўлтиришар момолар —
Шошар сўнг манзилга умр — югурик,
Тилдан тушмас эзгу дуолар.

Чўлда чанқоқ босган сайёҳ сингари
Энтикади бу шаҳри азим.
Ерга олқини, офтобга — таъзим —
Дарахтларнинг сокин солланишлари.

Офтоб билан юриб изма-из
Ёз кириб келаркан қадимий Шошга,
Томлар сават тўла тутмайиз
Ўзатади ҳорғин қуёшга.

* * *

Зухро, Зухро, сени эсладим
Ойдин тонглар ёришганида.
Осмонида телба руҳимнинг
Нур ва зулмат қоришганида.

Сен қаҳрлар йўлладинг бот-бот:
Ўт кетсин бу шаддод шаҳарга,
Қўрсатмади лойиқ илтифот
Мангу сайёҳ маликаларга...

Мен наволар ахтардим узоқ,
Аммо сукут сақлаётган ким?
Қанча оғир бўлса куйламоқ,
Шунча енгил тортмоқда руҳим

Яна ўтда қоврилади жон,
Ғолиб хаёл парвози юксак.
Амру фармон билан ҳеч қачон
Тўхтамайди уришдан юрак.

Туғинлари, зарбларига у
Бир кун топар оҳангни, рангни.
Булутлар ҳам тўсолмас мангу
Сенинг олис, нурли чеҳрангни.

* * *

Сойларда эришиб эримоқда муз,
Еллар қанотида илоҳий титроқ.
Кифтдан қор кетмай, очмай ҳали юз
Қуёш томчиларин ичмоқда тупроқ.

Дарахтлар ҳурпайган, қушлар зорламас,
Осмон гумбурламас дилга дарз сола.
Фақат олисларга мени чорламас
Кунгайда бойчечак ахтарган бола...

ҚАТЪИЯТ

Қўнгил ёзиларми куйлаган билан,
Юрак юпанарми шеър ўқиб?
Ужар ўйларимнинг чайир ипидан
Кескир қанот оламан тўқиб.

Қеракмас қутламоқ, кулиб гул тақмоқ,
Юрмасман ҳеч кимдан ранжилиб.
Нақл бор: умр, бу — ярқ этган чақмоқ,
Уламан булутга санчилиб.

ПАХТАХИРМОН ҚИШЛОҒИДА

Қуёшли кундузда учқунлайди қор —
Тўкилади йўлларга пахта.
Мезондай ингичка севинч тўкилар,
Оппоқ дард тўкилар лахтаю лахта.

Етти иқлимда йўқ бунча ҳорғин куз,
Минг бир товланса ҳам маъюдир ранглар.
Менинг кўзларимга тушдими ғубор,
Ё оппоқ дард узра қўнмоқда чанглар?..

* * *

Шамол ахтаринчоқ, боғлар безовта,
Маъюс хайрлашар япроқлар бари.
Бизга шафқат қилмас энди бу фасл,
Қариб қолди унинг сафари.

Видолар айтсак ҳам, руҳан чўкмаймиз,
Яшаймиз сездирмай дилдаги зорни.
Қора қарға каби ошкор тўкмаймиз
Пинҳон соғинчимиз — оқ қорни.

* * *

Саломлар айт менинг номимдан,
Манзилга ой бору омон кел.
Қўрқма, кимдир кузатса зимдан.
Тушун, агар ғийбат қилса эл.

Энди ҳар бир сўзингни тақдир
Ҳақнинг овозига жўрлатсин.
Қим кечирмас ўзини — ҳақдир,
Тақдир сени шунга ўргатсин.

• • •

Қонталаш бағримга отганинг пайкон
Увади жонимнинг риштасин, Райҳон.

Ғамгин япроқларга сачрайди қон-доғ,
Гуллар тўзғиб қолар, сесканади боғ.

Жудоликка кўпдан кўниккан аёл
Қаби афсун сочиб ўтади шамол.

Худди кўтарилгандайин уммондан
Баногоҳ бир оққуш учади қондан.

Бўзлайди — тоғларни эритар оҳи,
Булутни нимталар ўтли нигоҳи.

Тузоққа илинар — типирчилар кун,
Машриқ ғорларида болалайди тун.

Сен эса мудрайсан, кўрасан тушлар:
Қулар қанотлари куйган оққушлар..

* * *

Мен тушимда тубсиз осмонга
Учдим, ахтариндим — юлдуз йўқ.
Уфқлардан ошдим, нечундир
Тонг отган кўринар, кундуз йўқ.

Ғазабнок вулқонлар ўт эмас,
Изғирин уфуриб ғўлдирар.
Офтобни йўқотган тоғлар ҳам
Фосш бўлган етқиндай мўлтирар.

Чул бағрида ботқоқ қамишзор — текин
«Истироҳат боғи» қурбақаларга.
Мана бу — пахтазор — қора иш, лекин
Оқ денгиз шимолий минтақаларда.

Дили шикастаю тани носоғлар
Ана, хирмонда чанг ютиб юрибди.
Кўчиб келгани йўқ бу ерга тоғлар,
Улар ўз жойида турибди.

Қай томон қарама, мақтовқуш туллаб
Ётса, гуноҳмикан ҳайдаб сўкинмоқ?
Олтинқўл бўлсайдим, тирноқни пуллаб
Рўзгор тебратардим тўкинроқ..

ЕТАР..

Ижарада турган талаба қаби
Қовоғига қараб соҳиб замоннинг
Истиҳола ичра яшамоқ етар.

Етар бойлик топган қуллар тиллани
Бўлишолмай ғавғо кўтарганидек
Асабий гап сотмоқ мусибатлардан.

Илонтил шарпалар салтанатида
Хизматкорнинг ноқис хотини мисол
Етар бахт куйини қилмоқ хиргойи.

Етар ўз ўрлидан тавозе талаб
Отадай манфаат кишанларини
Осмоқ гўдакларнинг учқур руҳига.

Ажалнинг муқаррар ташрифин эслаб,
Қатлдан қўрққандай қўрқиб шуллуқдан
Авайламоқ етар булганч қонларни!

МУНДАРИЖА

Ёз	3
«Туман тарқалади. Қушлоқ устида...»	3
«Қуёш ботар Товланар алвон...»	4
«Таҳсин деб. чечаклар бўйига...»	5
«Кузак шивирлайди бетиним...»	5
«Ойдин тунлар ўтди, азизам...»	6
«Бу дарё ҳам бу сойда...й	6
«Қуёш олис уфқдаги...»	8
«Сокин супаларни супурди шамол...»	8
«Титраб кетар бедазор...»	8
«Поёнида тупроқ кўчанинг...»	9
«Далалар висолин соғинди юрак...»	9
«Дарахтларнинг сокин гўшаси...»	10
«Энди қирлар кўксига баҳор...»	11
Бахмал	11
«Хайёлларим учар Зарафшон бўйлаб...»	12
«Мунаввар тун, мунаввар тун...»	13
«Олислардан бир қиз келади...»	13
«Сени кўрсам яйрар юрагим...»	14
«Сенга шеърлар айтиб бераман...»	14
«Тонг отар жуда эрта...»	15
Хайрлашув	16
«Сўнаётган шам ва хайлчан қиз...»	16
«Қайрилиб қарайди атиргул...»	17
«Савр ўтиб бораётир...»	17
«Бу сўқмоқдан юрар бўлсанг гар...»	18
«Ҳар қандай очкўзлик...»	18
Афросиёб	18
Кетмоғчилар	19

«Бу саркаш йўлларни ёқалаб...»	20
«Шийпон — дала йўлнинг...»	20
«Гарчи ой нур сочар—кеча қоронғу...» <i>А. Блокдан.</i>	21
Мутеликка таъриф	21
«Енгил ёмғир ёрди руҳимда...»	22
Болаликни эслаб	22
«Бир олов ёнмоқда...»	23
Изҳор	24
«Ишонч бор, ва лекин журъат етмайди...»	25
«Кутганингдай бўлди — тегди ўқ...»	26
«Эслаб-эслаб то ҳануз дил ўртанди...»	26
«Мана сизга китоб — катта чарх...»	26
«Шамол ғимирлайверди...»	27
«Синглим, далаларда бошландими иш?...»	27
«Қимга керак нафс соясида...»	28
«Майли, кўкрагингга, елкаларингга...»	28
«Қувраган тут шохлари аро...»	29
«Мана, гулларини тўкди ўрикзор...»	29
«Мен самони севдим...»	30
«Пастак шоти ўрнатиб...»	30
«Қўнғир сочлар, кўнғироқ сочлар...»	31
Мактуб	31
«Энг тикка, энг балад шохларда...»	32
«Мен отамни соғинсам...»	33
«Самода сеҳргар қуёшга қара...»	34
«Булутлар кўчманчи ғубормас...»	34
«Сувчи юрар пайкал оралаб...»	34
«Қандай ёлғиз экан бу сўқмоқ...»	35
«Бебош бола каби чўмилар офтоб...»	35
«Чайқалади сўнги ўроқдан...»	36
Оҳанг	36
Муҳаббатни қизганиш	37
«Сенинг йўлларингга қилмайман ҳавас...»	37
Эртақдан парча	38
Эшакка мақтов	88
«Атрофга тун қўнар...»	39

«Кундуз узоқлашди. Осмон қорайди...»	40
«Олтин кузақ, кеч кузақ...»	40
«Аёл, аёл, паришон аёл...»	41
«Кўзларимда қалқади ёшим...»	42
Байрам	42
«Қора кўзлар боқади айёр...»	42
Видо қўшиғи	43
«Яқин йўлатмаймиз қайғу сасини...»	44
«Кун сайин кўркамдир кундузлар...»	44
«Кел, ўпайин сени сўйгги бор..»	45
Ариқ	45
Тўқинлик	45
«Зухро, Зухро, сени эсладим...»	46
«Сойларда эриниб эримоқда муз...»	47
Қатъият	47
Пахтахирмон қишлоғида	47
«Шамол ахтаринчоқ, боғлар безовта...»	48
«Саломлар айт менниг номимдан...»	48
«Қонталаш бағримга...»	49
«Мен тушимда...»	49
Қоғозга қасида	50
Олтинқўл бўлсайдим	50
Етар	51

Литературно-художественное издание

АБДУЛ ЖАЛИЛ
(Абужалил Ходжамов (Тухтаевич))

УСТАЛАЯ ДОЛИНА

Стихи

Рецензент *Усман Кучкаров*
Художник *В. Жеребцов*

Ташкент, издательство литературы и искусства
им. Г. Гуляма, 1989

Книга издается в счет экономии бумаги

На узбекском языке

Адабий-бадий нашр

АБДУЛ ЖАЛИЛ
(Абдужалил Хўжамов Тўхтаевич)

ҲОРҒИН ВОДИЙ

Шеърлар

Тақризчи *Усмон Қучқоров*
Муҳаррир *М. Юсунов*
Расмлар муҳаррири *А. Мамаджонов*
Техн. муҳаррир *Р. Раҳматуллина*
Мусахҳих *М. Насриддинова*

ИБ № 4406

Босмаҳонага берилди 26.05.89. Босишга руҳсат этилди 29.12.89.
Р-02865 Формат 70×90^{1/8}. Босмаҳона қоғози № 2. Адабий гар-
нитур. Юқори босма Шартли босма л. 2,05. Шартли кр. отиск 2.19
Нашр л. 2.08 Тиражи 15.000 Заказ 5750. Баҳоси 25 т.
Шартнома № 71-88.

Гафур Гулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти. 700259.
Гошкент. Навоий кўчаси, 30.

Ўзбекистон ССР Нашриёт, полиграфия ва китоб савдоси ишлари
Давлат комитетининг Самарқанддаги Морозов номи полиграфия
ишлаб чиқариш бирлашмаси. Самарқанд-7030.0, Турсунов кў-
часи, 82.

Жалил, Абдул.

Ҳорғин водий: [Шеърлар].—Т. :Адабиёт ва санъат нашриёти, 1989, —56б.

Чиқиш маълумотларида авт.: А. Хўжамов

Абдужалил Хўжамов шеърят бу самимият мамлакати эканини юракдан ҳис этиб қалам тебратди. Болалик, олису аммо ҳамон кўнгилга яқин туғилган жойи, муҳаббати ҳақида завқ билан ёзади.

Джалил А. Усталая долина: Стихи.

782